

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 5 maja 2011 r.

DOLiS/DEC-341/11

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), art. 12 pkt 2 art. 22 w związku z art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana Z.F. na przetwarzanie jego danych osobowych przez [...] Uniwersytet,

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana Z.F., zwanego dalej także Skarżącym, na przetwarzanie jego danych osobowych przez [...] Uniwersytet, zwany dalej także U. W treści przedmiotowej skargi Skarżący wskazał, iż U przetwarza jego dane osobowe zawarte w jego prywatnej korespondencji prowadzonej w 2007 r. z innymi pracownikami uczelni w sposób sprzeczny z przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą. Nadto Pan Z.F. wskazał, iż jego dane osobowe zawarte w przedmiotowych dokumentach zostały udostępnione przez ww. jako dowody w sprawie sądowej, która w jego ocenie nie miała związku z ich treścią. Wobec powyższego Skarżący sformułował wobec organu do spraw ochrony danych osobowych wnioski o cyt.: „stwierdzenie naruszenia ustawy o ochronie danych osobowych, w związku z przechowywaniem

w archiwach publicznej uczelni oraz ujawnieniem moich prywatnych listów przesłanych do kilku współpracowników”.

W celu rozpatrzenia przedmiotowego wniosku, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeprowadził postępowanie wyjaśniające, w toku którego ustalił następujące okoliczności faktyczne.

1. Pan Z.F. jest pracownikiem naukowym [...] Uniwersytetu.
2. W 2007 r. Skarżący wystosował do Prezydenta RP pismo zawierające zarzuty skierowane pod adresem Pana dr hab. inż. A.B., prof. nadzw. Politechniki S, zwanej dalej także PS (poprzednika prawnego U) w związku z prowadzonym wówczas wobec niego postępowaniem o nadanie mu tytułu naukowego profesora.
3. O powyższym fakcie U (wówczas Politechnika S) został poinformowany pismem Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów Naukowych z dnia [...] lutego 2007 r. W jego treści Sekretarz Komisji zwrócił się do ww. uczelni z prośbą o ustosunkowanie się do przedstawionych zarzutów Pana Z.F. co do ich zasadności oraz wpływu na stanowisko U w kwestii przedstawienia Pana dr hab. inż. A.B. do tytułu naukowego profesora (kopia przedmiotowego pisma znajduje się w aktach sprawy).
4. W reakcji na przedmiotowe pismo oraz zarzuty Skarżącego, Rada Wydziału E Politechniki S zwołała na dzień [...] marca 2007 r. nadzwyczajne posiedzenie, w którego toku głos zabrali m.in. Pan dr hab. inż. S.D., Pan dr hab. inż. R.P., prof. PS, Pan dr inż. J.G., Pan dr hab. inż. S.G., prof. PS oraz Pan prof. dr hab. inż. M.W.
5. Ustosunkowując się do zaprezentowanych przez ww. pracowników naukowych U wypowiedzi odnoszących się do zarzutów skierowanych przez Pana Z.F. pod adresem Pana dr hab. inż. A.B., Skarżący skierował pocztą elektroniczną do każdego z nich pismo, w którym przedstawił swoje stanowisko wobec ich opinii zaprezentowanych podczas Rady Wydziału w dniu [...] marca 2007 r. (kopie przedmiotowych pism znajdują się w aktach sprawy).
6. Adresaci przedmiotowych pism Skarżącego uznali, że ich treść stanowi kontynuację dyskusji wszczętej podczas posiedzenia Rady Wydziału i dlatego też przekazali tą korespondencję do U.
7. Wskazane powyżej pisma Skarżącego zostały przez U włączone do prowadzonej przez uczelnię dokumentacji związanej z nadaniem Panu dr hab. inż. A.B. tytułu naukowego profesora, która odzwierciedla i utrwała przebieg postępowania związanego z nadaniem tytułu naukowego pracownikowi uczelni.
8. Nadto pismem z dnia [...] listopada 2010 r. Sąd Rejonowy S w sprawie o sygn. [...] z oskarżenia prywatnego Skarżącego przeciwko jednemu z pracowników U, zwrócił się do ww. uczelni o przedłożenie mu dokumentów w postaci m.in. „pisma Prodziekana ds. Organizacji i Finansów dr hab. S.D. z dnia [...] kwietnia 2007 r. do Rektora Politechniki S, prof. dr hab. inż. W.K., dotyczącego twierdzeń Z.F., odnoszących się do manipulowania przez S.D. Radą Wydziału E w trakcie jej nadzwyczajnego posiedzenia w dniu [...] marca 2007 r.”. W odpowiedzi na to wezwanie, U w dniu [...] grudnia 2010 r. przesłał ww. Sądowi pisma stanowiące przedmiot niniejszej sprawy.

9. Jak wskazał Rektor U w złożonych przed Generalnym Inspektorem wyjaśnieniach, cyt.: „omawiana korespondencja stanowi część przechowywanej w U dokumentacji związanej z nadaniem A.B. tytułu naukowego profesora. Dokumentacja ta nie ma cech kartoteki, skorowidza, wykazu ani innego zbioru ewidencyjnego w rozumieniu art. 2 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie danych osobowych. (...) Wobec faktu, iż zarzuty sformułowane przez prof. Z.F. wywołały formalną reakcję Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów Naukowych, obowiązkiem władz U było zachowanie dokumentacji związanej z ich wyjaśnieniem”. Odnosząc się zaś do kwestii udostępnienia U przedmiotowej korespondencji przez jej adresatów Rektor ww. uczelnia podkreślił, iż cyt.: „uprawnienie adresata korespondencji do swobodnego nią dysponowania wynika z przepisu art. 82 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych. Adresaci byli uprawnieni zapoznać z treścią pisma prof. Z.F. m.in. władze uczelni, szczególnie, że jak to już wcześniej wskazano, pisma te miały związek z odbytym nadzwyczajnym posiedzeniem Rady Wydziału”.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Wskazać należy, iż przetwarzanie danych osobowych jest zgodne z prawem, gdy administrator danych legitymuje się posiadaniem co najmniej jednej spośród wymienionych w art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwanej dalej także ustawą, materialnych przesłanek. Stosownie do art. 23 ust. 1 ustawy, oprócz przypadku zgody osoby, której dane dotyczą (pkt 1), przetwarzanie danych (w tym ich udostępnianie innym podmiotom) jest legalne m.in. gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa (pkt 2) lub gdy jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą (pkt 5).

Mając na uwadze powołany wyżej przepis oraz okoliczności przedmiotowej sprawy, należy stwierdzić, że przetwarzanie przez U danych osobowych Skarżącego w zakresie jego prywatnej korespondencji prowadzonej w 2007 r. z innymi pracownikami uczelni znajduje prawne uzasadnienie w art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy. Analizując powyższy przepis, zauważyć należy, że kładzie on nacisk na to, aby usprawiedliwiony cel realizowany przez administratora danych był prawnie uzasadniony. Przepisy prawa stanowią, że postępowanie o nadanie tytułu profesora przeprowadzają rady jednostek organizacyjnych posiadających uprawnienie do nadania stopnia doktora habilitowanego w zakresie danej dziedziny nauki lub sztuki (art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki – Dz. U. Nr 65, poz. 595 ze zm.). Z powyższego wynika zatem, iż do przeprowadzenia postępowania w sprawie nadania tytułu profesora Panu dr hab. inż. A.B., prof. nadzw. PS właściwa była Rada Wydziału E ówczesnej Politechniki S. W ocenie organu zasadnym było zatem włączenie do dokumentacji związanej z przedmiotowym postępowaniem przekazanej przez pracowników ww. wydziału U korespondencji odnoszącej się do zarzutów skierowanych przez Pana Z.F. pod adresem Pana dr hab. inż. A.B. wyartykułowanych przez

niego pierwotnie w piśmie skierowanym do Prezydenta RP, które następnie przekazane zostało Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów Naukowych. Nie ulega również wątpliwości, iż wobec formalnej reakcji Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów Naukowych polegającej na zwróceniu się do U z prośbą o ustosunkowanie się do przedstawionych zarzutów Pana Z.F. co do ich zasadności oraz wpływu na stanowisko U w kwestii przedstawienia Pana dr hab. inż. A.B. do tytułu naukowego profesora, niezbędne było gruntowne zbadanie przez U niniejszej sprawy, czemu służyć miało zarówno zwołanie nadzwyczajnego posiedzenia Rady Wydziału E Politechniki S, jak również zgromadzenie dokumentacji związanej z zarzutami sformułowanymi przez Pana Z.F., w tym korespondencji Skarżącego z pracownikami ww. uczelni, której treść stanowiła kontynuację dyskusji wszczętej podczas posiedzenia Rady Wydziału. Uznać zatem należy, że przetwarzanie przez U danych osobowych Skarżącego zawartych we wskazanej przez niego w treści skargi korespondencji miało na celu jedynie rzetelne ustosunkowanie się do jego zarzutów sformułowanych w toku prowadzonego przez U postępowania o nadanie tytułu profesora, a co za tym idzie było niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratora danych czyli U.

W świetle udzielonych przez Rektora U wyjaśnień, nie sposób również uznać, aby zakwestionowane przez Skarżącego przetwarzanie jego danych osobowych naruszało jego prawa i wolności, skoro jak wskazano, pisma, w których były one zawarte stanowią jedynie część dokumentacji zgromadzonej w związku z przeprowadzonym przez U postępowaniem w sprawie nadania tytułu profesora Panu dr hab. inż. A.B.

W niniejszej sprawie nie ma również podstaw do zakwestionowania legalności udostępnienia przez U danych osobowych Skarżącego zawartych w przedmiotowej korespondencji z jego współpracownikami Sądowi Rejonowemu S. Podstawę prawną powyższego udostępnienia przez U danych osobowych Skarżącego stanowi przesłanka z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy. Zgodnie z brzmieniem tego przepisu przetwarzanie danych jest dopuszczalne wtedy, gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa. W niniejszej sprawie przepisami prawa, które determinowały po stronie U obowiązek udostępnienia danych osobowych Pana Z.F. ww. sądowi były przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555 z późn. zm.). Zgodnie bowiem z art. 15 § 2 ww. aktu prawnego wszystkie instytucje państwowe i samorządowe są obowiązane w zakresie swego działania do udzielania pomocy organom prowadzącym postępowanie karne w terminie wyznaczonym przez te organy. Podkreślić zatem należy, iż udostępnienie przez U danych osobowych Skarżącego zawartych we wskazanych przez niego w skardze pismach Sądowi Rejonowemu S na jego żądanie wyrażone w treści pisma z dnia [...] listopada 2010 r. znajdowało prawne uzasadnienie w powołanym powyżej przepisie Kodeksu postępowania karnego.

Mając powyższe na uwadze, w tym stanie prawnym i faktycznym, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak na wstępie.

Stronom, na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych oraz art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego przysługuje, w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).